Państwo Luksemburg należy do tych największych spośród najmniejszych państw europejskich. Jest nobliwą i zamożną monarchią konstytucyjną z bogatą historią sięgającą X wieku i niepodległością od 1867 r. Pokoleniu wychowanemu w PRL–u kojarzy się z kultowym „Radiem Luksemburg" i „Autobiografią" zespołu Perfekt.
Archiwum Narodowe księstwa Luksemurskiego sięga czasów rewolucji francuskiej, kiedy to w1796 r., administracja francuska nakazała "koncentrację wszystkich dowodów i akt należących do republiki". Archiwa wszystkich zlikwidowanych urzędów Ancien Regime (autonomiczne rady prowincjonalne, trzy dystrykty, kantony, klasztory, itp.) zostały zgromadzone w siedzibie prefektury, tj. w dzisiejszym Wielkim Pałacu Książęcym. Władze zaleciły rozpocząć uporządkowanie zgromadzonych dokumentów, aby uzyskać wgląd w stan różnych obszarów publicznych.
Dostęp do archiwum był przez długi czas zarezerwowany dla administracji. Zasób archiwalny stał się publicznie dostępny na mocy dekretu z 4 sierpnia 1829, który mówił, że dostęp do archiwum mogą mieć "wszystkie osoby, które są godne zaufania i zamierzają prowadzić badania naukowe zgodne z interesem narodowym". W 1968 siedzibę archiwum przeniesiono do starego budynku koszar na Heilig-Geist, gdzie ma ono swoją siedzibę do dzisiaj. W niedalekiej przyszłości planowana jest przeprowadzka do nowego budynku w Esch-Belval.

Nazwa archiwum zmieniała się w czasie. Zgodnie z ustawą z 6 stycznia 1958 r. archiwum otrzymało po raz pierwszy podstawę prawną swojej działalności oraz określone zostało jako "archiwum państwowe". W 1988 r. funkcjonowało jako instytucja kultury pod nazwą "Archiwum Narodowe". Bieżące zadania są określone w ustawie z 25 czerwca 2004 r. "Rangedant des instituts culturels".
Zbiory Archiwum Narodowego w Luksemburgu są imponujące, stanowią 45 km akt, i sięgają czasów wczesnego średniowiecza – najstarsze akta znajdują się w zespole akt klasztoru św. Huberta - dokumenty datowane na VI w.
Archiwum posiada czytelny i funkcjonalny system online informacji o zasobie archiwalnym „Query", identyczny jak w archiwach szwajcarskich , zbudowany zgodnie z zasadami ISAD (G).
Cały zasób podzielony został na działy główne, które jako poziom opisu zostały określone (dosłownie) jako grupy zespołów Groupe de fonds / Bestandsgruppe, chociaż inaczej rozumiane niż w polskiej archiwistyce się to przyjęło.
Główne działy to:

- Średniowiecze i nowożytność
- Historia najnowsza
- Ministerstwa i administracja publiczna
- Wymiar sprawiedliwości
- Władza ustawodawcza
- Notariat
- Organizacje, stowarzyszenia, partie polityczne i wspólnoty religijne
- Przedsiębiorstwa

- Archiwa prywatne i rodzinne
- Zbiory

Zadania jakie stawia sobie Archiwum Narodowe Luxemburga są podobne do zadań archiwów państwowych w Polsce, chociaż ze względu na autonomię wspólnot komunalnych - także na gruncie archiwalnym, nieco się różnią. Te zadania to:
-gromadzenie dokumentów znaczeniu historycznym
-porządkowanie, opracowywanie i zabezpieczanie zasobu archiwalnego do celów historycznych i administracyjnych
-doradztwo dla jednostek komunalnych i osób prywatnych / organizacjiI w kwestiach związanych z archiwizacją
-przejmowanie zbiorów prywatnych

Archiwum, na gruncie merytorycznym, ściśle współpracuje z instytucjami archiwalnymi, głównie niemieckimi, a więc ze Związkiem Archiwistów Niemieckich (VDA – Verband deutscher Archivarinnen und Archivaren), Niemieckim Związkiem Archiwów Gospodarczych (VdW - Vereinigung Deutscher Wirtschaftsarchivare). Jest także członkiem Międzynarodowego Stowarzysenia Archiwów Frankofońskich (AIAF – Association internationale des archives francophones).

Żrodło: Luxemburger Nationalarchiv

Jolanta Leśniewska
AP Płock/Oddział Kutno